

[Christmas Møller.]

lag af Samhandelstallene mellem Danmark og andre Lande Kravet om en Undersøgelse af det Spørgsmaal, om den Handels- og Traktatpolitik, vi hidtil havde fulgt, var den rigtige, og vi anmodede den daværende Regering om at faa en sagkyndig Udredning heraf. Dette lovede Regeringen og overlod Spørgsmaalet til Traktatkommissionen.

Der er nu gaaet 2 Aar, og Betænkning er endnu ikke afgivet, og vi har derfor i Sommer igen rettet en Henvendelse til Statsministeren. Vi har ikke, saaledes som man har villet give det Udseende af, udtalt, at vi skulde forlade det nuværende Mestbegunstigelsessystem, eller at vi for Eksempel skulde gaa over til en Dobbelttarif. Vi har alene paa Grundlag af Samhandelstallene mellem Danmark og andre Lande og paa Baggrund af de Vanskeligheder, vore Eksporterhverv Gang paa Gang har mødt i Udlandet, rejst Spørgsmaalet for at faa en dybtgaaende Undersøgelse af Problemet, og vi tilføjer, at Danmark efter vor Opfattelse, selv om man maatte komme til det Resultat, at man skulde blive staaende paa Enkelttariffens Grund, meget vel kan føre en mere aktiv og smidig Handelspolitik, end det hidtil har gjort.

Det, vi kræver, er, at Danmark ej heller paa dette Omraade kun skal føle sig som den lille, som den, der overhovedet intet kan gøre, og vi ser i Afslutningen af Forhandlingerne mellem Danmark og Tyskland angaaende den tyske Landbrugstold et Vidnesbyrd om, at Aktivisme fra dansk Side kan skaffe relativt gunstige Resultater.

Vi peger ogsaa paa, at denne Betragtning møder Tilslutning langt udenfor vore Rækker, og jeg skal her opholde mig et Øjeblik ved de Forhandlinger, der har fundet Sted mellem Danmark og Tyskland angaaende den danske Kvægeksport til Tyskland.

Jeg vil da gerne begynde med at sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Han stod, som jeg sagde, mest som en rar gammel Bedstefader, men et Par Giftigheder kom han jo med. Han talte om konservative Partimøder. Jeg formoder jo ikke, at det ærede Medlem har lyttet ved Dørene, men hvis det ærede Medlem har gjort det, ja, saa har han hørt noget ganske andet end det, han foregiver at have hørt, og hvis man endelig skal dele Verden i Ulve og andre Dyr, f. Eks. Faar,

ja, saa antager jeg nok, at jeg vil overlade Faarene til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen.

Endvidere vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der talte om, at en og anden jo kunde blive skuffet, komme ud af Finansudvalg eller lignende: Tror det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mon ikke, at vi gør klogest i at tage det saaledes, at vi ordner vore egne Forhold selv og ikke blander os i andres? Jeg kunde jo med stor Ret sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at det ind imellem ogsaa kan gaa saaledes, at der er en og anden, som særdeles gerne vil det, som ikke bliver Minister.

Jeg skal derefter vende mig til hele Spørgsmaalet om den Politik, der er ført mellem Danmark og Tyskland angaaende Kvægeksporten og den tyske Landbrugstold. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kom med nogle Bemærkninger om, at det konservative Folkeparti manglede den Ro og Overlegenhed, som man gerne skulde have, og som andre, navnlig, begribeligvis, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen selv og hans nære Meningsfæller, var i Besiddelse af, og det ærede Medlem talte om den voldsomme Optræden, vi havde udvist.

Der maa jeg nu først have Lov til at pege paa, at medens Forhandlingerne om den dansk-tyske Kvægeksport fandt Sted, skrev Ribeegnens Korrespondent til „Ugeskrift for Landmænd“, at det vilde være overordentlig farligt for Marskegnene, hvis Kreatureksporten blev rationeret, det vilde for mange betyde Ruin. Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er rolig og overlegen!

„En Omlægning af Marskens Drift vil blive meget vanskelig og vil kræve mange, mange Aar og store Kapitaler for at gennemføres“ siges det videre. Og endelig slutter denne Korrespondent med at sige:

„Skal vi have noget saadant, lad da Tyskland ene om Ansvar. Dansk Landbrug vil da sikkert kunne blive enige om handelsmæssige Modforanstaltninger som at sky alle tyske Varer, der kan faas andet Sted paa samme Betingelser.“

Mon dette ikke er et Udtryk for, at den Tanke, den Aand, som ligger til Grund for vort Krav om en mere aktiv og smidig Handelspolitik, gaar denne Landmand i dette ansete Landbrugstidsskrift stærkt ind for?

Eller hvis det ærede Medlem, som jo ikke kan Fransk, men som maaske kan Tysk, vil se f. Eks. paa den Artikel, som